

Welkom!

Lotte Pepers & Marije Vollering

Werkconferentie IZO Twente

Morele grenzen aan uitdagingen in de zorg thuis

Casus

Inleiding Casus

De casus gaat over een vrouwelijke cliënt, die na een aantal jaren intramuraal wonen, nu zelfstandig woont, waarbij zij nog steeds begeleiding van RIBW ontvangt. De reden voor uitstroom naar zelfstandig wonen was dat zij langdurig stabiel functioneerde. In het verleden was mw. bekend met wisselende stemmingen en problematisch alcoholgebruik. Vrij snel na uitstroom raakt mw. echter steeds meer uit contact met begeleiding en behandelaar (extern). De persoonlijk begeleider van mw doet er alles aan om toch in contact te blijven met de cliënt; bezoekt haar aan en onaangekondigd. Ondertussen wil mw. niet dat er contact is tussen begeleiding en behandelaar of andere betrokkenen, wat maakt dat zorgen niet goed gedeeld kunnen worden. De zorgen vanuit de begeleiding over mw. nemen toe. Uit de sporadische momenten dat er toch contact is met mw. komen signalen dat het niet goed gaat met haar. Er lijkt sprake te zijn van fors alcoholgebruik en ontregeling op het gebied van medicatiegebruik (stemmingsregulatie).

Casus deel 2

De zorgen van de begeleiding van RIBW nemen toe. Er komen klachten uit de wijk. Hierdoor komen ook de wijkagent en de woningstichting in beeld. De betrokken begeleider voelt zich erg verantwoordelijk om goede zorg te blijven leveren aan de cliënt en tegelijkertijd alle betrokkenen serieus te nemen. Klachten vanuit de buurt gaan over: overlast door alcoholgebruik, toename overlast gevend bezoek, intimiderend gedrag en verbale agressie, verloedering van de woning en geluidsoverlast. Buurtbewoners voelen zich onveilig. Dit uit zich in boosheid, frustratie en klachten bij de verschillende betrokken partijen.

Casus

Casus deel 3

Het lukt begeleiding niet meer om in contact te komen met de cliënt. De spanning in de wijk neemt steeds verder toe. Client wordt geregeld door politie opgepakt en verblijft dan een nacht in het arrestantencomplex. Beoordeling door GGD-arts leiden niet tot een gedwongen (GGZ) opname. Mw. keert dus telkens terug naar haar woning. De begeleidster wordt ondertussen veelvuldig benaderd door allerlei betrokken partijen.

Casus deel 4

Na zorgvuldig overleg met alle betrokken partijen heeft de RIBW besloten de zorgovereenkomst te beëindigen. Voor de RIBW heeft dit vaak een juridische procedure tot gevolg. Dit omdat ook extramurale cliënten soms een woning huren via de RIWB en dat het opzeggen van de zorgovereenkomst ook gevolgen heeft voor de woonsituatie. In deze casus heeft het een half jaar geduurd voordat de woning van de cliënt is ontruimd. De cliënt was inmiddels al wel toe geleid door RIBW naar een passende (intramurale) zorgaanbieder.

En toen?

Dit soort casussen komen vaker voor binnen de RIBW Groep Overijssel. Casussen waarbij je als begeleider of organisatie niet direct een passend antwoord hebt. Het is binnen de RIBW gebruikelijk om dit soort casussen goed te evalueren, zo nodig ook aan de hand van incident analyses (prisma, brown paper etc), met de betrokken interne 'afdelingen'. Wat kan of moet er anders? Zijn er tools die we kunnen ontwikkelen of gebruiken ter ondersteuning van de begeleider? Moet het beleid, moeten de protocollen worden aangepast?

Einde

